

De dekselse pion

- door Dirk Goes -

De pion is een ondergeschoven kindje in het schaakspel. Ze zijn zo klein dat ze vaak over het hoofd worden gezien. In de meeste openingen mogen ze eventjes het centrum bezetten danwel controleren, maar te ver oprukken zit er vaak niet in, want dan worden ze kwetsbaar.

Toch zijn er partijen waarin pionnen een prominente rol spelen, zoals we zien in de partij Marshall-Rogosin, New York 1940. De witte pionzetten bepalen op niet mis te verstane wijze het verloop van de partij.

Wit:	Frank Marshall
Zwart:	Hyman Rogosin

1. e4 c5; 2. b4

Het Siciliaanse vleugelgambiet. Niet onomstreden, maar scherp en kansrijk, en bovendien leuk om te spelen.

2. cxb4; 3. a3 Pc6; 4. axb4 Pf6

Zwart heeft twee stukken ontwikkeld en wit nog niks, maar het zou een misverstand zijn te denken dat hij daarom beter staat. Geef mij maar wit!

5. b5 Pd4; 6. c3 Pe6; 7. e5 Pd5; 8. c4 Pdf4; 9. g3

De paarden worden ongenadig opgejaagd.

9. Pg6; 10. f4

10. Pgfx4

Waarschijnlijk gefrustreerd door het verloop van de partij besluit de zwartspeler er een stuk tegenaan te gooien.

11. gxf4 Pxf4; 12. d4 Pg6; 13. h4 e6; 14. h5

Veertien witte pionzetten op rij en niks ontwikkeld, maar kijk eens hoe het staat! Wit won uiteindelijk na 26 zetten.